

KORTSLEHT

veebruär 2008

nr 7

EERI fraktsioonil on uus nõunik

Roheliste fraktsioon palkas erakonna juhatuse heakskiidul **Mikk**

Sarve osalise tööajaga fraktsiooni nõunikuks.

Miku peamine tööülesanne on korraldada regulaarselt avatud ruume. Alanud aastal korraldavad rohelistele üle Eesti mitmeid avatud ruumi tüüpi koosolekuid. Jälgige reklaami!

Eelarve pandi sisehääletusele

8.–20. märtsil toimub erakonnas 2008. aasta eelarve sisehääletus. Juhatuse poolt heakskiidetud eelarve on kättesaadav erakonna foorumis aadressil <http://foorum.erakond.ee/index.php?topic=2569.0>

Lisaks saab sellega soovi korral tutvuda Tallinna kontoris Toom-Rüütli 10-3, eelarvest räägitakse ka piirkondlikel koosolekutel.

Kortsleht loodab märtsinumbris eelarvet koos erakonnaliikmete argumentidega lähemalt tutvustada.

Tallinna koosolekust ja avaruumist

võib lugeda ülevaadet lehekülgedelt **1** ja **5–7**. Kortslehe lähetusel viibis üritusel ka kaks fotograafi, pilte jätkus kogu lehte ja jäi ülegi. Ülejääk asub aadressil: www.kortsleht.ee

Pilt: Raul Veede

Tallinna piirkonna valimised

Ühel sombusel pühapäeval novembris 2006 said Estonia puiesteel kokku üheksa toonase roheline erakonna algatusgrupi liiget ning nimetasid end Tallinna toimkonnaks. Kes oleks toona aimanud, et pealinna piirkonna ametliku moodustamiseni läheb veel rohkem kui aasta?

Jaanuaris 2008 aset leidnud Tallinna koosoleku ettevalmistusi alustasime sügisel. Palju aega ja vaeva kulus erakonna põhikirja tõlgendamisele, piirkonna moodustamiseks seatud formaalsed nõuded paistisid raskesti täidetavad. Küllalt väike grupp entusiaste otsustas siiski proovi teha. 12. jaanuaril kogunes Tallinna Ülikooli aulasse üle 100 aktiivse rohelise koosolekut pidama ja avaruumis vestlema, kuid kvoorumi kokkusaamiseks

tuli lisaks korraldada ka veebi- ja postihääletus.

Neid, kes Tallinna piirkonna loomisest kaasa aitasid, on põhjust veel kord tänada, kuid kõigi heade inimeste üles lugemiseks pole leheruumi. Kellela kogu meie ühine üritus oluks ilmvoimatu, on kaks – Tiiu Arro ning Klaus Eduard Runnel.

Millised on valimistulemused? Tallinna piirkonna loomisest loid ühel või teisel viisil kaasa 314 rohelist, mis moodustab kogu pealinna nimekirjast 60%. Hääletusel otsustati piirkonna töö käivitada, valida viieliikmeline juhatuse ning anda talle kuni kaks aastat aega oma võimeid näidata. EERI Tallinna juhatuse valiti Peeter Jalakas, Tanel Tammet, Alvi Rand, Anti Poolamets ja Ott Köstner.

Ekke Erilaid

Pärsia lahe äärde kerkib ökolinn

Araabia Ühendemiraadid asusid maineka Briti arhitekti Norman Fosteri kaasabil rajama kõrbesse maailma esimest heitgaaside ja autodeta linna.

Pealinna Abu Dhabi eeslinna kerkiv Masdar City läheb maksma 22 miljardit dollarit ja saab koduks viiekümnele tuhandele elanikule.

Linnas kasutatav energia saadakse päikesepaneelide abil. Ka ei lubata linna ühtegi autot ja muidu pea olematu ühistranspordiga piirkonnas hakkavad Masdari elanikke vedama magnetraudteel sõitvad rongid.

Eestis on Tõnu Trubetsky soovitanud luua ökolinna Mõisakülla.

Suruõhualauto

Prantsuse leiutaja Guy Negre lubas, et vähem kui aasta pärast saab Indias osta autosid, mis liiguvad suruõhu jõul, kirjutab BBC.

OneCAT hakkab maksma umbes 37 500 krooni ning on viiekohaline fiiberklaasist kerega auto, mis kaalub vaid 350 kg. Auto kasutab kütuseks suruõhku. Kompressori abil saab õhu paagid täita 3 minutiga.

Pressiesindajata

1. märtsist lahkub tervislikel põhjustel töölt erakonna ja roheliste fraktsiooni pressiesindaja Sven Harjo. Järeleulijat seni pole.

Lugeja kirjutab

Tere, Kortslehe pere!

*Tuleb uus, sa teed ta ise
oma jõuga*

*Oma mõtte, oma tahte,
südame ja nõuga.*

*Tee ta selline, mis oleks
kõigist läinuist parem,*

*Selline, missugune ta iial
pole olnud varem.*

Mõttevahetuse korras ütlen, et minu jaoks parim asi 2007 oli KORTSLEHT! Jõudu teie töökale kollektiivile!

Parim asi 2008 on prügisorteerimine. Loodan siiralt, et see hakkab toimima. Ja koristustalgud mais. Olen kindlasti üks osaleja. Olen üks "kiiksuga" inimene.

Minu "kiiks" on selles, et olen kogu aeg prügi sorteerinud ja seene- ja marjametsas on kaasas kott prügi jaoks. Ja see on Lahemaal! Mõnikord ei jaksa välja vedada, lähen jalgrattaga uuesti järele ja siis ahastan, et kuhu panna? Vii või metsa tagasi!

Ühiskondlikke konteinereid ei ole, vald ei taha maksta. Loksa vallal olid, pärast ühinemist Kuusalu vald korjas ära. Üldkasutatavate hoonete (kauplused nt) juures on konteinerid tabaga lukus. Vahel õnnestub kuhugi salaja sokutada, juhtub, et mind on nähtud ja saan õiendada. Üldjuhul panen prahikotid autosse ja toon Tallinna linna kodukonteinerisse.

Lahemaal on palju kauneid mererandu, mis eriti pärast jaanipäeva ahastama panevad. Peale prügi ka maasturitega segipööratud pinnas ja rannapiirkond. Olen Vihula vallale kurtnud, lajutavad käsi – pole raha.

Mingid heakorrasummad peaksid ju valdadel olema. Usun siiski, et riiklikul tasandil hakatakse loodushoidu toetama.

Veel võtan osa EMI-ECO loengutest ja pean end paduroheliseks.

*Heade soovidega
Teie Mall Sume, erakonna liige*

Kortslehele tehtud annetustest

Armas lehelugeja!

Aitäh Sulle – sinu annetused aitavad Kortslehel ilmuda! Meie plaan on endiselt saata kõigile neile erakonna liikmetele, kes meiliaadressi pole teada andnud, leht paberil koju. Listide tellijatele listi ja ülejäänud meiliomanikele teade lehe ilmumisest meilina. Loodetavasti aitate meil seda ka edaspidi teha! Teie annetusi kasutamegi just meiliaadressita liikmeteni jõudmiseks – lehe paljundamiseks ja postikuludeks. Ligikaudu on ühe 12-lehe-

küljelise lehe paljundus- ja postikulud 3000 krooni.

Viimase kuu jooksul on lahked annetajad meie arvele kandnud kokku 1633 krooni.

Täname: Mall Tamberg, Pärja Voitka, Jüri Rammo, Hans Vaaks, Valli Sepp, Peeter Aru, Salme Poopuu, Selma-Augustine Aug! Kes tahab anonüümseks jääda, tehku ülekande puhul selgituse lahtrisse teha vastav märkus.

Juta Tasa

Heade tegude erakond

Aeg-ajalt on inimesel ikka peeglit vaja. Enne kodust väljumist tuleb ju kindlaks teha, ega suunurgad pole hambapastaga koos või kass kampsunisse auku kraapinud.

Ses mõttes on Kortslehe selle numbri 9. küljel avaldatud Mikk Sarve küsitluse alusel koostatud sisehinnang rohelise erakonna jaoks sama tähtis kui eelnevatel külgedel ilmuvad Tallinna avatud ruumi kokkuvõtted. Me tahame teada, mida me mõtleme. Ent me tahame ka teada, mida me oma mõtetega peale hakkame.

Liigagi tihti on senised mõttetalgud lõppenud laialimine kuga, millele midagi enam ei järgne. Heade mõtete erakonnas jäävad mõtted mõteteks. Sellest samm edasi on heade tegude erakond.

Kuidas selleni jõuda? Sisehinnangust on näha, et erakonna liikmete arvates võiks asjaajamine olla märksa parem ja neid tuleks tegemistesse enam kaasata. Tore. Kes kaasab? Palgaline kaasaja?

Kõik hea siin ilmas tuleb ikka ise ära teha. Sulle ei meeldi, et roheliste nime all kirjutavad lehtedesse

ikka needsamad näod? Võta pliats pihku ja kirjuta. Tahad, et eelarve oleks parem? Ole hea, loe ta läbi ja hääleta. Sinu kodukandis pole rohelisi üritusi? Otsi koht, lepi sõpradega kokku ja tee. Kui tunned, et ei oska, küsi inimestelt nõu. Nad on tegelikult päris abivalmid.

Iga organisatsioon on oma liikmete nägu. Kui mõnes parteis kummandatakse juhti – tähendab, leidub kummandajaid. Kui mõni erakond tundub passiivne, on sel passiivsed liikmed.

Aga meie ju ei ole sellised, eks? Mina ja sina?

Kortsleht

nr 7

veebruar 2008

Lehe tegid

Toivo Ellakvere,
Ekke-Kristian Erilaid, Airi Hallik,
Katrinn Koch-Maasing, Ilmar Kähr,
Juta Luts, Sirli Pehme,
Riho Raassild, Lüürika Rütüti, Ruth
Tammeorg, Juta Tasa, Raul Veede,
ja Marju Öunpuu.

Kaastöö saada

kortsleht@gmail.com

Toimetust ei luba käsikirjade

kohta midagi kindlat.

Aga anname oma parima.

Uus leht tuleb

märtsis.

“Mitte minu tagaaeda!” ja “Vahet ju pole”

Epp Petrone,
erakonna liige,
ajakirjanik
ja raamatu
“Roheliseks
kasvamine”
autor

Hiljuti ühel sünnipäeval, kus igasugused inimesed koos jututasid, läks jutt tänase päeva kuumimale temale.

Eks ikka prügisorteerimise peale – võib kihla vedada, et ka praegu istub kusagil siin Eestimaal keegi ja kirub: “Mismoodi ma selle pakendi puhtaks pesen!” ja “Kuhu pagana kohta ma selle pakendi topin, sest konteiner on täis!” Kui läbilõputamise teemat on lihtne seletada, siis konteinerite probleem ajab harja punaseks tõesti, sest head vastust kirujale anda ei ole...

Mõni hetk hiljem, selsamal sünnipäeval, juhtisin ma juba teadlikult jutu prügimägedele. Kas te teate, et Eestis visatakse ühest vallast teise suurt regionaalprügilat?

“Mulle just helistati Võrumaalt,” ütlesin. “Osa valla rahvast on nõus prügimäe ehitamisega, sest neid oli prügifirma rahadega sõidutatud välismaale superluks-prügilaid vaatama. Teine osa muretseb: on uuringuid, mis näitavad, et prügimägede ümbruses suureneb vähkkasvajate ja haigelt sündivate beebide oht.” – “Tõsi või?” – “Jah, New Yorgis näiteks käib praegu kohtuasi, kus prügila lähedal elavate haigete laste emad on prügila kohustusse kaevanud...”

Muidugi küsisin siis rahvalt jutujätuks, kas nemad laseksid prügila oma koduvalda ehitada. “Kindlasti mitte!” – “Jah, ma soovitsin ka sel Võrumaa

helistajal ikka prügila vastu hääletada, saatsin talle linke uuringute kohta, mis tõendavad, et prügilad on tervisele kahjulikud,” vastasin ma.

Ning arutlesin edasi: “Aga samas, kuhu need prügimäed siis tulema peaksid? Kui uut prügimäge ei tee, siis vanad muutuvad aina ebaturvalisemaks, lekiavad vette ja õhku... Hea küll, inimasustuse lähedale ei taha teha. Aga kusagile keset põlismetsa või raba ju ka ei tahaks... Polegi nagu õiget kohta! Katsime siis vähemalt võimalikult minimaalselt asju prügimäele saata, eks.”

Saangi sugulastelt mõtetausi ja kaasamõtlevad silmad, kuigi mu retoorika kõlas ehk läbinähtavalt.

Inimesed. Nad tahavad

osta pakendatud toitu ja nad tahavad, et pärast toidu manustamist see karp lihtsalt kaoks silme alt. Nad tahavad, et prügi kokku korjataks ja ära viidaks “kusagile”, mõtlemata sellele, et iga “kusagil” on kellegi kodu, kui mitte inimese oma, siis mingisuguse muu ökosüsteemi osalise kodu ikka.

Inimesed. Nad kiruvad liiklust, aru saamata, et nemad ise ongi ju liiklus. Nad ostavad asju oma lastele, mõtlema a t a sellele, et asjade asemel vajaksid lapsed kingiks v a n e m a t e aega ja tähele-

panu...

Inimesed. Ma armastan inimesi, ma ei tohiks nende pääle pahane olla. Neid ei ole lihtsalt õpetatud, õigemini neid on õpetatud raiskama. Viimase

viieteistkümne aastaga on Eestimaal harjunud sellega, et üha enam kaupa on pakendatud ja kiletatud. Plastpakide keskel on lääne ühiskonnas kasvanud terved põlvkonnad inimesi.

Nende jaoks on ka näiteks Pampersi ühekordsed mähkmed osa kultuurist, peaaegu nii kaugel, kui mälu üldse ulatub. “Jajah, minu ema kasutas kah marlimähkmeid, ma ei teadnudki, et neid tänapäeval veel valmistatakse!” ütles mu ameeriklannast 60-aastane ämm. “Meie tavalises poes neid küll saada ei ole!”

Mõtlesin pärast selle peale. Kui mulle näiteks keegi ütles, et hambaharja asemel on hambapesuks olemas palju parem asi, kuigi seda kohalikus poes ei müüda, siis ma vist ei usuks, sest olen ju lapsest saadik hambaharjaga pesnud.

Kinnisvarast ja koduvälistusest rääkides... Ameeriklased ei kasuta niisugust lihtsat sõna nagu “pesumasin”. See on kaksiksõna: pesumasin-ja-kuivati, *washer-and-dryer*. Igal hommikul pestakse ja foonitatakse juukseid.

Seda näitab ka statistika: kui Euroopas pestakse juukseid keskmiselt iga kahe-kolme päeva tagant, siis ameeriklased teevad seda kord päevas. Pisi-kesed kultuurierinevused, mille tagant joonistub välja suur statistika.

Sõna sõna vastu, pilt pildi vastu...

Niisugused mõttemaailmade põrkumised saavad meile, roheerakonna liikmetele, ilmselt kõigile osaks. Pikka meelt meile, et inimesi ikkagi armastada ja mõtlema panna!

Üksik programmihunt

Erakonna programmi ümbertöötamise võttis enda kanda Paul Tammert.

Milline on praegu programmi uuendamise seis?

Äraootav. Ootan igasuguseid ettepanekuid. Programmi juures on kõige tõsisem probleem ideoloogiline positsioon. Kõik programmi osad tuleks kirjutada sellises kontseptsis, et ta vastaks ideoloogilisele pildile, mida tahame teostada. Kas keegi oskab öelda, kes me oleme ja keda me esindame?

Kuidas kaasatakse programmi arendamisse neid liikmeid, kes ei kasuta internetti?

Ma ei saa neid hetkel kuidagi kaasata. Põhimõtteliselt peaks praegune programm olema ka kõikvõimalike pikkade arutluste tulemus. Mulle võib ka tavapostiga kirjutada.

Kõikvõimalike kogunemiste suhtes olen pessimistlikult meelestatud, nad ei ole väga resultatiivsed, vaid suhteliselt anarhilised. Ja ideid on juba piisavalt palju kogunenud. Hetkel pole probleemiks uute ideede leidmine, vaid olemasolevate süstematiseerimine. Seetõttu pakusin, et võtaksin selle ülesande enda peale. Kas see õnnestub või ei, näitab lähitulevik.

Kas see on ühe inimese või meeskonna töö?

Minu häda on selles, et olen üldiselt üksik hunt. Ma olen juba ühtepidi teinud mõne erakonna programmi kümnekond aastat tagasi ja neid hiljem üle vaadanud. Ja teisalt, kuna valitsuskultuuride teooriaga katsin niikuinii kõik need valdkonnad, siis hetkel plaanin seda üksi teha. Ma

ei näe resultatiivset tulemust, et seda pundis teha. Teen mingi versiooni ja pakun selle siis järgnevas diskussiooniks. Siis annaks paar nädalat aega, et selle üle internetis arutleda, seejärel teeks kokkuvõtte. Ja siis korraldaks lõpliku läbirääkimise nendega, kes tõesti tahavad kaasa lüüa ja arutada. Aga see ei oleks mitte enam ideede kogumine, vaid minu sooviks on, et vaieldaks teksti lõpliku formulatsiooni üle.

Kas see saab toimuma Üldkogul?

Ei. Ma eeldaks kahepäevast seminari ükskõik kus kohas. Eeldatavalt märtsi lõpul-aprilli algul.

Kui esialgne tekst valmib, kas oleks seda võimalik edastada neile, kes internetti ei kasuta?

Ma ei tea. Kui teil on mingid vahendid – palun väga! Mul oli plaanis see foorumisse üles panna, mulle ei meeldi need listide lõputud kirjad. Ei jõua, ei suuda neid jälgida.

Kui foorumis käib vaidlus, jääb kõigile võimalus igal hetkel vaadata. Foorumist saab igäüks teksti välja trükkida ja edastada, kellele iganes soovib. See on kõige kiirem ja kõige efektiivsem asjade levitamise viis.

Kui me oleme kogukond, siis mina ei suuda kõigiga kontakteeruda, aga me saame võrgustikus seda väga edukalt üksteisele edasi anda.

See eeldab sidusust liikmete vahel, mida igas piirkonnas ikkagi ei ole.

No aga kes selles siis süüdi on?

Kas süüdi on need, kes ei ole sidusad?

Juhatus ei saa aidata inimesi, kes ei taha olla sidusad. Me ei ole Jumal ja meil ei ole ka piiramatuid ressursse, et jõuda igäüheni ja tulla igäühega eraldi rääkima.

Kas juhatus toimib ühtse meeskonnana, sealhulgas programmi arendamisel?

Programmi ei ole juhatus kordagi arutanud sisuliselt, ainult programmi seisundit.

Hetkel see süsteem, mis senini oli, minu arust lihtsalt ei töötanud. Nii et ma tahan katsetada teistsugust viisi. Kas see töötab – aeg näitab.

Kas peasekretäri puudumine annab erakonnas tunda?

Ma ei tea. Kaheldamatult oleks vaja midagi teha. Kuid teha on niipalju, et üks inimene kõike ei jõuakski.

Praegu on juhatuse töö vabatahtlik – mõned loovad rohkem kaasa, mõned vähem, eks me üritame. Aga meeskondlikkuse kohta – ma ütleks, et algus oli väga rabe ja konfliktide-rikas.

Praegu on juba niiviisi, et juhatuse koosolekul on inimesed naerul näoga ega vaata üksteise otsa vihkava pilguga, saavad täiesti sõbralikult suhelda. Juba see on saavutus. Õhkkond on muutunud.

Intervjueris
Juta Luts

Kas ja miks on rohelised teistsugused kui muud erakonnad?

Riho Raassild

12. jaanuaril peetud Tallinna liikmete kogunemise raames toimusid ka avatud ruumi arutelud. Kuna liikmeid huvitavate teemade ring oli väga lai, koondati kõik erakonna siseelu puudutavad teemad ühte aruteluringi. Toimus elav diskussioon erakonna tänase päeva ja ootuste suhtes.

Kohe alguses jõuti kokkuleppele, et kaks alamteemat – “Kas minna kohalikele valimistele vastu omaette nimekirjaga” ja “kuidas jaguneda erakonnas Tallinna piirkonnas” – nõuavad kõigepealt vastust Peeter Jalaka poolt tõstatatud peateemale: “Mis eraldab rohelisi teistest?”

Arutelu käigus jõuti tõdemusele, et paljusid teemasid, mis olid algselt olnud erakonna põhiideedeks, ei saa veel rohelist erakonda iseloomustavaks pidada. Erinevus teistest erakondadest on olemas, aga siiski veel enamuses mitte väga positiivses võtmes. Meie parimaks omaduseks on endiselt meie suur võimalus areneda. Uued suunad ja unelmad on meie erakonnas kindlasti olemas ja koos sai kiire ajurünnaku jooksul leitud ka olulised punktid, mis võiksid viia nende eesmärkide saavutamiseni. Avatud ruumi arutelu tulemused on heaks baasiks uuele Tallinna piirkonna juhatusele edasiste käikude planeerimiseks.

Pilt: Raul Veede

Tõdemus – praegused teemad, mille poolest roheline erakond eristub teistest:

- ei asetu vasak-paremskaalale
- toores, aga arenguvõimeline
- keskkonnateema prioriteetsus, nišipartei
- kõige vähem raha

Unelmad – millisena me oleme tahtnud ja tahame näha oma erakonda:

- otsustustes järgitakse pikemaajalist perspektiivi
- kodanikuühiskonna arendamine – osalusde-

mokraatia ja kodanikeühenduste kaasamine

- nišipartei asemel laiapõhjaline kodanikeühendus
- osalusdemokraatia tegelik rakendamine erakonnasiseselt
- teiste tunnustamine, mitte maha materdamine
- ideede esitaja pole oluline, oluline on idee enda sobivus
- tegevus kooskõlas loodusseadustega
- avatus.

Vahendid – kuidas jõuda unelmateni:

- koondada teiste erakondade rohelisi üksuseid – näiteks Eesti Rohelise Liikumise abil
- (elu)keskkonnaorgani satsioonide parem kaasamine
- tugevad piirkonnad;
- parem sisekommunikatsioon;
- toetajaliikmed – siinkohal räägiti kahest vaatest. Me peame leidma lahendused nii erakonna liikmetele, kel puudub tahe osaleda aktiivselt erakonna töös kui ka inimestele, kes valmis meid aitama, aga kes erinevatel põhjustel ei soovi enda nime kajastamist erakonna liikmete nimekirjas;
- avalikud üritused (avatud ruum jms) – seda ka väljapoole erakonda;
- erakonnasisene spetsialiteediregister – meil on vaja ülevaadet, milliste alade spetsialiste/huvilisi meil erakonnas olemas on ja kelle abi saame kasutada ideede väljatöötamisel ja realiseerimisel.

Seekord ei jõutud avatud ruumi raames rohkem arutada. Kindlasti eristavad meid teistest erakondadest ka muud asjad, mida märgatakse. Samuti on meil veel teisi ideid, millised me olla tahaks ja teisi vahendeid, kuidas eesmärke saavutada. Teema on erakonna arenguks väga oluline ja kindlasti ootab ideid ja edasist tugevat tööd tegevusplaanide ellurakendamiseks.

Pilt: Raul Veede

Millest räägiti Tallinna

12. jaanuari keskel toimus EERi Tallinna piirkonna koosolek ja avatud ruum. Mõnest teemast siinkohal pikemalt.

Transpordist Tallinna roheliste avatud ruumis

Ott Köstner, erakonna juhatuse liige

12. jaanuaril toimus Tallinna Ülikooli aulas Tallinna piirkonna roheliste koosolek. Ürituse teise poole moodustas nn avatud ruum, kus arutati peamiselt Tallinna probleeme seoses kohalike omavalitsuste valimistega. Avatud ruumi juhtis Riigikogu liige Toomas Trapido.

Üheks avatud ruumi alateemaks kujunes Tallinna transpordisüsteemi probleemistik, mis tekitas kohale tulnud rohelistes väga elavat huvi. Paistis, et erakonna liikmed olid enamjaolt ühisel arusaamisel sellest, et olemasolev transpordisüsteem on üks Tallinna valusamatest keskonnaprobleemidest. Mit-

meid linnaosi läbib suure intensiivsusega transiitliiklus, samas kui ühistranspordisüsteem on nõrgalt arenenud.

Üheks kannatajaks on näiteks rohelist elukeskkonda väärtustav Nõmme linnaosa, mida läbivad iga päev tuhanded Laagrist, Sauelt, Sakust ja mujalt lääne suunalt kesklinna tööle sõitvad inimesed.

Sarnane probleem esineb ka mujal. Tõsist ohtu ja koormust keskkonnale nähti ka Kopli kaubajaamas.

Ajurünnaku korras pakuti välja hulgaliselt huvitavaid lahendusi Tallinna transpordisüsteemi edendamiseks. Leiti näiteks, et oleks vaja luua ülelinnalisi jalgrattateid, suunata kriitilisemates kohtades autotransport maa-alustesse tunnelitesse, arendada trammiliiklust, võimaldada jalgrataste vedu spetsiaalsetes trammivagunites,

muuta Tallinna kesklinn autovabaks tsooniks ja tagada puhtus ühistranspordis.

Ajurünnaku teises osas üritasid kohaletulnud liikmed teha pakutud ideedest kokkuvõtteid ning leida omavalitsuste valimisteks sobivat mõtet erakonna valimisprogrammi.

Leiti, et kui olemasolevaid trammiliine pikendada linna servadeni ning rajada trammiliinide lõpp-peatus- te juurde piisavad parklad, siis aitaks see oluliselt vähendada transiitliiklust Nõmmel, Mustamäel, Pirital ja mujal.

Pikemas perspektiivis võiks muuta trammiliikluse Tallinnas omavalitsuse poolt täielikult doteeritavaks ja kodanikele tasuta teenuseks. Sellisel juhul tekiks täiendav kokkuvõtte müügi ja kontrollimise arvelt ning inimestel oleks täiendav motivat-

sioon trammi kasutada. Samuti oleks vaja täiendavaid trammiliine linnaosades, et võimaldada inimestel tööl käia ja ostukeskusi külastada ilma autot kasutamata.

Jõuti järeldusele, et välja pakutud plaan tuleks ellu viia ühistöös Harjumaaga. Nii võiksid trammiliinid ulatuda isegi Tallinna linna piiridest kaugemale, näiteks Viimsisse, Sauele ja Saku. Probleem on ju ühine ning paljud harjulased käivad iga päev Tallinnas tööl.

avatud ruumi aruteludel?

Kasiinod Tallinnas

Kasiinod nii Tallinnas kui ka kõikjal Eestis on tänu odavale alkoholile, suitsetamisvõimalusele ja hasartmängurusele urgasteks muutumas. Kasiinosõitlased, keda Tallinnas on hinnanguliselt 12 000, on peamiselt mehed. See tähendab, et lisaks kogu nende maise vara kaotamisele lagunevad ka perekonnad ja kannatavad lapsed.

Proovime suitsetamise kasiinodes keelustada. Vähem kasiinosid – vähem sõitlasi. Kogu Eesti peale võiks jääda ainult üks kasiino. Oleme kasiinoteemaliste mängude (nt rulett) müümise vastu lastele.

Olev Tinn,
erakonna liige

Pilt: Mari-AnneMeister

Millest avatud ruumis veel kõneldi?

Linnaplaneerimine

- Kas alustama peaks üldplaneeringust või kohalikest probleemidest?
- Linnaplaneerimist peaks juhtima maastikuarhitekt
- Maastikuobjektid huvirühmade kaitse alla
- Puhveralad tööstus- ja elamurajoonide vahele
- Rannikualadele ehituskeeld, säilitada rohealad Linna tuleb tasakaalustada rohevöönditega kui mõtte- ja tehnoprügi puhastajatega.

Lastekasvatus

- Lastekasvatuse probleemid on esmatähtsad
 - Lastehoid vajab paindlikkust ja ümberkorraldamist riigi toel
 - Psühholoog ja sotsiaaltöötaja igasse lasteasutusse
- On vaja koostööd eri organisatsioonide vahel. Lasteturvallisus tuleb tagada riiklikest vahenditest.

Jäätmekäitlus

- Prügimaks
 - Prügitootlemine riigi poolt täies mahus
 - Mitme eramaja peale üks prügikast
 - Eeskirjad on liiga keerulised, jäätmekäitlust peab inimestele selgitama (kemikaaliohutuse loengud; šokiteraapia – üks päev sorteerimisjaamas)
 - Kaugem perspektiiv: tekitada tootmises ja tarbimises vähem pakendeid
 - Mõistlik on sorteerida jäätmed vastavalt ümbertöötlusprotsessile
- Tähtis on säästa ressursse pakendimajanduses. Ilma läbimõeldud prügikäitlemiseta me upume sellesse.

Muinsuskaitse

- Muinsuskaitseeaduses arvestada avaliku huviga
- Kaitsma peab ka uuemat arhitektuuri
- Arhitektuuri tuleb rohkem rahvale avada

Miks on erakonnal vaja oma rinnamärki?

Igal Eesti tõsiseltvõetaval erakonnal on oma rinnamärk ja seda selleks, et olla üheselt mõistetavalt ning arusaadavalt teiste inimeste jaoks nähtaval. Ka rohelised peavad end nähtavaks tegema, sest olla roheline tähendab ka elulaadi.

Mida peaks sellel märgil kujutama? Semiootikas on värvidel oma spetsiifilised tähendused ja neid on ühel toonil mitu.

Meil on tarvis neid, mis on seotud maa kui elukeskonnaga. Reeglina tähistatakse õhku sinise värviga, maad ehk mulda mustaga ja vett valge ehk hõbedase tooniga. Põhjamaalastele on see eriti ilmekas ja arusaadav, sest külmunud vesi on valge. Seega sini-mustvalge, mis on ka Eesti lipu värvid.

Mida veel lisada? Kuna oleme rohelise mõtteviisiga ja osa rohelisest liikumisest üldse – siis roheline. Kõik need toonid peavad olema koos ja korraga, siis on nii lätlasel kui soomlasel selge kellega tegemist.

Kuidas vormistada? Eks ikka nii, et sini-must-valge keskel ja roheline selle ümber – kõik globaalselt koos. Omada ja kanda Eesti Roheliste Erakonna rinnamärki on auasi ja lisaksin – erakondadeülene.

Tõnu Lauk,
(*Fulica astrata*),
falerist

Pakendilaviin käib üle jõu

Kortslehe küsimustele vastasid Eesti Pakendiringluse teenindusjuht Andres Siplane ning keskkonnaministeeriumi jäätmeosakonna juhataja Peeter Eek.

Kust saada teavet avalikuks kasutamiseks mõeldud pakendikonteinerite asukohtadest? Kes korraldab nende paigutamist?

AS: Avalikuks kasutamiseks mõeldud pakendi- ja paberikonteinerite asukohtad leiab aadressidelt www.pakendiringlus.ee ja www.eto.ee. Tasub vaadata ka kohaliku omavalitsuse kodulehele või küsida vastava ametniku käest. Konteinereid paigutatakse üldjuhul kohaliku omavalitsuse soovide kohaselt.

Hajataludes elavatel autotata inimestel on raske sorteeritud jäätmete ära viimist korraldada. Kas Pakendiringlus (ja ETO) ei kavanda Ragn-Selli rohelise kilekoti laadset teenust, et pakendikott viidaks kindlal ajal teotast minema?

AS: Ragn-Selli rohelise koti teenuse maksab tegelikult ETO kinni. Pakendiringlus pakub rohelise koti teenust koostöös ISS Eestiga näiteks Pärnus ja Kihnu saarel, koostöös Kolataksoga Tallinna kesklinnas ning koostöös Cleanawayga Pii-rissaarel. Adelan Prügiveod pakub teenust Harku vallas ja Muugal. Paraku ei ole meil jaksu kotiga kogumist laiendada. Meil pole lihtsalt raha suurema hulga pakendite kogumiseks. Teatav laienemine toimub 2009, kui roheliste poolt riigikogus algatatud pakendijäätmete taaskasutuse sihtarv tõuseb 50 protsendilt 60 protsendile.

Millised on taaskasutuse seisukohast kõige tülikamad pakendimaterjalid?

Pilt: Kortsleht

AS: Tetra ehk kihiline kartong on probleemne. Penoplast on probleemne, kuna selle kokkuvedamine on ülikallis. Kõik pakendid, kus kaks materjaliliiki on kokku kleebitud või klammerdatud, on probleemsed.

Kui suur osa pakenditest Eestis tänasel päeval taaskasutatakse?

AS: Pakendiseadus näeb ette, et taaskasutada tuleb 50% pakendimassist. Seda nõuet loomulikult täidetakse ja ka ületatakse. Samas on aga palju firmasid, kes väldivad pakendite kogumise ja taaskasutuse kohustust. Olenevalt sellest, kui palju taolisi firmasid on ning kui suur on nende pakendimass, võib üldine taaskasutusprotsent just nende tõttu olla ka pisut alla 50%.

Lisaks paneb Andres Siplane lugejatele südamele, et avalike pakendikonteinerite mõte on koguda taaskasutuseks kõlblikku pakendimaterjali. Praeguses prügihüsteerias ei julge inimesed enam isiklikku olmeprügi konteinerisse midagi panna ja toovad kõik kottidega pakendikonteineritesse. Räpane pakend

tuleb siiski panna oma isiklikku prügikasti ning puhas pakendikonteineritesse. Jäätmereformi mõte on suurendada taaskasutusele minevate materjalide hulka, aga mitte sorteerijate või prügiautode töötunde.

Kas on olemas ka normid, kui lähedal peavad olema inimese elukohale avalikud pakendi- ja paberikonteinerid?

PE: Teatud miinimumnõuded on kavas kehtestada pakendiseaduse muutmiselega, praegu on need määratletud kohalike omavalitsuste jäätme-eeskirjadega. Tallinna linna jäätme-eeskirja kohaselt peab vastuvõtupunktide tihedus olema keskmiselt üks punkt 1000–1500 elaniku kohta, sh üks punkt keskmiselt 450 korteri kohta korruse ja ridaelamutega linnaosades ja üks punkt keskmiselt kandekaugusel 200 m väikeelamutega linnaosades. Seega on praegune olukord kohaliku jäätme-eeskirja otsene rikkumine.

Kas segaolmejäätmete konteineri tühjendusnorme muudetakse, kuna sinna pole enam sama palju jäätmeid panna?

PE: Segajäätmete kontei-

nerite tühjendussagedus on sätestatud jäätmeaaduses ainult tiheasustusaladele – seega hajaasustuses on see täiesti kohaliku omavalitsuse määrata. Tiheasustusaladel eeldab selle sätte muutmine jäätmeaaduse muutmist. Praegu ei ole omavalitsused selliseid ettepanekuid teinud. Kaaluda võiks ennekõike mahutite või kottide suurst.

Millised kodumajapidamises tekkivad jäätmed loetakse ohtlikeks?

PE: Loetelu ei ole am-mendav, kuid näiteks vanad ravimid, kemikaalide jäägid, elavhõbedaga seotud jäätmed, samuti telerid, külmkapid, päevavalguslambid, säästupirnid, patareid-akud, vana õli jms.

Kas üks biojäätmetest vabanemise võimalus võiks olla prügi- ehk köögi-hunt?

PE: Nn köögihunt pole keelatud, kuid kindlasti pole selle laiemi kasutus soovitatav. Näiteks Tallinnas tekib ca 30 000 t köögijäätmeid. Kui suurem osa sellest kanalisatsiooni lasta, tähendab see reoveepuhastile suurt lisakoormust, investeeringuid tehnoloogiasse ja väga suurt energiakulu reovee puhastamiseks. Seega oleks laialdasem köögihundi kasutamine suisa keskkonnavaenulik. Köögijäätmete komposteerimine või tulevikus ka segajäätmetena põletamine on kahtlemata mõistlikum.

Üks abimaterjal jäätmete sorteerimiseks:

http://www.ragnsells.ee/public/files/sorteerimisjuhend_eesti.pdf

Erakonna sisehinnang

Mikk Sarv,
juhatuse liige

Oma hinnangu saatsid 19.01 kella 15.00st kuni 20.01 kella 16.30ni 22 inimest, nendest 3 riigikogu liiget, 9 juhatuse liiget, ülejäänud olid aktiivsed erakonna liikmed.

Palusin kirja panna viis head mõtete ehk tugevust, viis halba mõtet ehk nõrkust, viis head toimumist ehk võimalust ja viis halba toimumist ehk ohtu, mis erakonnale mõeldes esimesena pähe tulevad. Tegin tulemustest ka esialgse kokkuvõtte, millest on ilmselt meil kõigil palju õppida.

Tugevuste-nõrkuste suhtarve vaadeldes saab selgeks, et erakonna tugevaks aluseks peetakse

ühtset, aktiivset ja kompetentset liikmeskonda, kelle liidab erakonnaks roheline maailmavaade. Sellel erakonnal on aus maine ja ta on esindatusega riigikogus saanud kaasarääkijaks riigi kõikidel tasanditel.

Samas näitab nõrkuste tabel, et erakonna juhatuse tegevust peetakse puudulikuks – eelkõige jätkusuutmatu tegevuse tõttu. Algaava aasta jaoks pole suudetud koostada tegevuskava ega eelarvet, puudub pikemaajaline visioon, ei

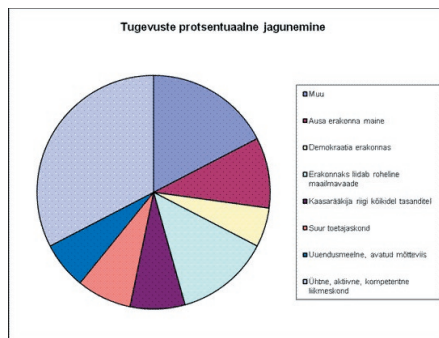
kasutata avatud ruumides ja mujal liikmeskonna ühis-tegevusena kirjapandud mõtteid. Nii juhatuses kui ka liikmeskonnas valitseb usaldamatus, juhatuse sisse on tekkinud väikene asju otsustav juhtkond. Liikmeskonna toetus ja kaasamine on samuti puudulik.

Nähakse jätkuvalt võimalust tugeva, ausa ja uuendusmeelse erakonna loomiseks, demokraatia arendamiseks ja liikmete kaasamiseks. Samas tajutakse tugeva ohuna

juhikesksuse süvenemist, liikmeskonna ja erakonna näo kaotamist.

Sisehinnangu sõltumatu ja ka sõltuva eksperdina tahaksin erakonnale soovitada üldkogu kiiret kokkukutsumist (Leisis lubati see teoks teha jaanuaris), millise ettepaneku olen juhatusele ka juba teinud. Üldkogu kõige olulisemad otsused peaks olema vähendada bürokraatiat piirkondlike üksuste moodustamisel, et inimesed saaksid lõpuks tegutsema hakata, ning valida väiksem uus juhatuse valimist. Samuti võiks juhatusel olla pigem nõuandev roll ja taas tuleks tööle võtta peasekretär.

Erakonna liikmete poolt kirjapandud mõtted on sisukad ja sügava hoolimisega kirjutatud. Veel kord tänu kõigile kirjutajatele! Usun, et tehtud mõttepingutus on heaks abiks meile kõigile.

Tugevused	Nõrkused	Võimalused	Ohud
Ühtne, aktiivne, kompetentne liikmeskond 33%	Nõrk juhatuse tegevus 16%	Tugeva, ausa ja uuendusmeelse erakonna tekkimine 15%	Juhikesksus süveneb 19%
Erakonnaks liidab roheline maailmavaade 12%	Jätkusuutmatu tegevus 16%	Demokraatia arendamine 15%	Kaob liikmeskond 13%
Ausa erakonna maine 9%	Usaldamatus 13%	Liikmete kaasamine 12%	Erakond kaotab oma näo 9%
Kaasarääkija riigi kõikidel tasanditel 7%	Juhikultus 9%	Toetus kogukondadele ja omavalitsustele 8%	Roheline maailmavaade kompromiteeritakse 9%
Suur toetajaskond 7%	Oskamatu PR-töö 8%	Roheline seadusloome 7%	Demokraatia kaob erakonnast 7%
Uuendusmeelne, avatud mõtteviis 6%	Liikmeskonna kaasamine nõrk 8%	Rohelise maailmavaate võidukäik Eestis 7%	Erakond laguneb 7%
Demokraatia erakonnas 5%	Liikmeskonna toetus puudub 7%	Muu 29%	Jätkusuutmatus erakonnas jätkub 7%
Muu 16%	Juhatusetegevuse läbipaistmatus 6%		Juhatusetegevus on läbipaistmatu 5%
	Muu 21%		Muu 11%

Rahvusparlamentide kaasamine Euroopa poliitikasse

Kuidas arengus lirimaa ja Itaaliale järele jõuda?

Maret Merisaar, Riigikogu kultuurikomisjoni liige

Eelmise aasta 13. detsembril võtsid liikmesriikide peaministrid vastu Reformileppe, mille kohaselt peaks senisega võrreldes suurenema rahvusparlamentide osatähtsus üleliiduliste küsimuste lahendamisel.

Seaduseelnõudest teavitatakse nüüd rahvusparlamente 8 nädalat ette (varasema 6 asemel). Kui eelnõu teema tundub olevat pigem riiklikku kui üleliidulist reguleerimist vajav, saavad parlamendid ka sellekohase sõnumi välja saata. Samuti on võimalik rahvusriikide parlamentidel taolisi küsimusi omavahel arutada ning esitada Komisjonile ning Europarlamentidele oma seisukohad üheskoos.

Kui siiani arutati Euroopa dokumente peamiselt riigikogu Euroopa Liidu Asjade Komisjonis (ELAKis) ja Eesti seisukohti esitasid Brüsselis ministrid, siis nüüd on plaanis uue töövormina Euroopa Parlamendi komisjonidega kohtuma kutsuda ka rahvusriikide vastavaid teemakomisjone, mis peaks suurendama isikutevahelisi kontakte ning mitteformaalseid arutelusid. Roheliste fraktsioonist on sellistel kohtumistel käinud juba Maret Merisaar (kultuurikomisjonide kohtumine) ja Toomas Trapido (rahanduskomisjonide kohtumine).

Pilt: AutoAutor

Rahvusparlamentide kultuurikomisjonide kohtumisel tehti kokkuvõtteid Portugali eesistumisaajal saavutatust ning Sloveenia ees seisvatest ülesannetest. Kohtumisele kutsuti igast riigist neli saadikut ning kuni kaks komisjoni nõunikku. Kohal viibisid ka EP kultuuri- ja hariduskomisjoni 38 täisliiget ja 34 asendusliiget.

Sõnavõttude ajal olid kõige aktiivsemad just need riigid, kellele on seni tehtud ettekirjutusi puuduste likvideerimiseks ning kes alles soovivad liitu astuda. Vanad olijad hoidsid madalamat profiili ja olid üldse esindatud väga väikeste delegatsioonidega.

Kultuuripoliitikas on

esiplaanil Euroopa ühiste kultuuriväärtuse defineerimine. Euroopa kultuuristrateegia ja kultuuri tegevuskava aastateks 2007–2013 võtmesõnad on kultuuritööstus, kultuuriturism, kunstnike ja teoste suuremad liikumisvõimalused.

Pikemat aega käib vaidlus, kas kultuurilist mitmekesisust kaitsva UNESCO konventsiooni ratifitseerimine Euroopa Liidu poolt oli õige või vale samm. Eriti huvitavaks läks diskussioon siis, kui portugallasest EP saadik Vasco Graco Moura väitis, et on mindud liiale igasuguste väikesaarte kultuuritraditsioonide kaitse alla võtmisega, samas kui noored ei austa enam Beethovenit ja väärtkultuuri

asemel pakutakse graffitit ning küsitava tasemega *performance*eid.

Hariduspoliitikas on prioriteetideks õppurite ja õppejõudude suurem mobiilsus, mitmekeelsuse edendamine, aga samuti on hakatud aru saama, et pole õige panna põhirõhku ainult kõrgkoolide toetamisele, kuna vaja on ka head alusharidust.

Tõsteti esile Iirimaa, Itaalia, Kreeka, Ungari ja Portugali edusamme, kus on otsustatud EL struktuurifonde kasutada eelkõige inimressursi edendamiseks. On iga riigi oma teha, kuipalju EL toetusrahadest hariduse ja kultuuri edendamisele suunatakse ja EL siin omapoolset survet ei saa avaldada (nagu ta seda teha saab põllumajanduse ja keskkonnarahade puhul).

Eestis on teaduse ja arengu rahastamise olulisusest seni rääkinud ainult kitsamad akadeemilised ringkonnad, struktuurifondid on põhiliselt läinud pigem "asfali kui ajudesse". Alles tänavusel Arengufoorumil avaüritusel öeldi avalikult välja, et on viimane aeg siinkohal arusaamisi muuta ning hakata tõsiselt tegelema personali koolitamise ning innovatiivsete ettevõtete toetamisega.

Euroopa Parlamendi kultuuri- ja hariduskomisjoni aadress: <http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/homeCom.do?language=ET&body=CULT>

Turvas – taastuv või taastumatu loodusvara?

Keskkonnaminister Jaanus Tamkivi vastas Toomas Trapido poolt esitatud küsimusele riigikogu infotunnis. Küsimuse palusid esitada Sirli Pehme ja Juta Luts.

Ka Urvaste valla ainukest raba Ess-sood ähvardab üleskaevamine.

Pilt: Rohelise Urvaste arhiiv

Esimees Ene Ergma
Järgmine küsimus, kolleeg Toomas Trapido keskkonnaminister Jaanus Tamkivile. Palun!

Toomas Trapido:

Aitäh! Austatud minister! Kolm kuud tagasi rääkisime siinsamas saalis turbast. Te ütlesite, et turba aastane kasutamise määr, mis on 2,65 miljonit tonni, on oluliselt suurem kui see maht, mis osas turvas aastast taastub, ja seetõttu ei saa seda pidada taastuvaks loodusvaraks. Kuid Keressaare turbamaardla kasutuselevõtu asjus vastasite kohalikele elanikele sisuliselt, et turvas on taastuv maavara. Looduskaitse arengukava kohaselt tuleb uute soode kuivendamine ja neile kaevandamislubade andmine peatada kuni turba kasutamise riikliku

kava valmimiseni. Milline on teie seisukoht? Lähtuvalt sellest arengukavast ja kolm kuud tagasi öeldust tuleks peatada nii Keressaare, Laukasoo kui ka teiste analoogsete turbamaardlate kasutuselevõtt kuni turba kasutamise riikliku kava kinnitamiseni.

Keskkonnaminister Jaanus Tamkivi:

Aitäh küsimuse eest! Selles valdkonnas on Eestis teatav segadus. Siiaamaani on Eestis turvast käsitletud kui taastuvat maavara. Euroopa Liidu taastuvenergia direktiivi kohaselt ei ole see taastuv maavara. Tõepoolest, majandusliku mõtte või majandustegevuse kas või paarikümneaastases perspektiivis turvas kindlasti ei ole taastuv maavara. Nendes soodes, kus turvast kaevandatakse, turvas

ei taastu ning turba taastumisest või turba juurdekasvust saame rääkida ikkagi nendes piirkondades, kus inimtegevust ei ole. Nii et nendes dokumentides on tõepoolest vastuolusid. Minu seisukoht on, et meie positsioonid tuleks ikkagi viia vastavusse seisukohtadega, mis on Euroopa Liidu tasandil, et turvas ei ole taastuv maavara, ja kõik ülejäänud dokumendid peaksid rajanema sellel. Praegune kontseptsioon, mis tugineb aastasel kasutusmääral, mis omakorda on arvestatud väidetavast turba juurdekasvust tulenevalt, ei ole päris adekvaatne ja tuleks asendada uute lähenemistega. Keskkonnamõjude hindamise seaduses, mis on sel aastal Vabariigi Valitsuse tööplaanis, on muudetud rangemaks temaatikat, mis puudutab

turvast. Keskkonnamõjude hindamine hakkab olema kohustuslik kõigil aladel, kus turba kaevandamisega tegeldakse või kus seda plaanitakse, ja ka nendel turbaaladel, mis on varem kasutusele võetud. Nii et me peame oma seisukohati täpsustama ja asuma kindlatele positsioonidele. Ilmselt hakkavad need positsioonid olema sellised, et turvas ei ole taastuv maavara ja kogu ülejäänud ideoloogia peab lähtuma sellest.

Kogu istungi stenogrammi tekst on kättesaadav aadressil:

<http://www.riigikogu.ee/?op=steno&stcommmand=steno&day=24&date=1200484800#pk1434>

PALJU ÕNNE

meile kõigile
kõikide teiste ja meie eneste poolt
Eesti Vabariigi 90. sünnipäevaks!

KORTSLEHT
vabandab

Kortslehe valmimine lükkus veebruaris edasi tehnilis-organisatoorsest põhjustest. Piinlik lugu, mis seal kõneldagi.

Kortslehe toimetus

Konverents "Biomass ja bioenergia 2008"

27.-29. veebruaril 2008
Eesti Näituste messikeskuses
Pirita tee 2b, Tallinn

Konverents on suunatud ettevõtjatele (sh põllumees-tele), riigi ja kohalike omavalitsuse otsuselangetajatele ning teadlastele.

Lisainfo ja registreerimine: www.fair.ee

James Lovelock
"Gaia kättemaks"

Tuhatkond aastat on inimkond kurnanud Maad tagajärgedele mõtlemata. Nüüd, kui kliima üha soojeneb ning ilmastikud järsult muutuvad, astub loodus inimtegevusele vastu. James Lovelock, üks välja- paistvamaid keskkonnateema suurkujusid, arutleb selle üle, kuidas inimkonda vähemalt osaliselt päästa. Tema väitel pole inimkond mitte üksnes väljasuremise äärel, vaid ka enamik välja pakutud ja osaliselt juba rakendatud alternatiivseid abinõusid on väärad ja eksitavad.

James Lovelock on rohkem kui kaheksa teadusliku artikli autor ning Gaia teooria looja. 86aastaselt kirjutatud raamat on autori vaimne testament.

"Üks viis, kuidas katastroofi tagajärgi vähendada, on kirjutada ellujäänute jaoks õpetus, kuidas ilma meie tehtud vigu liigselt kordamata tsivilisatsioon uuesti üles ehitada."

Ilmumisaasta 2007

Kirjastus Varrak

Sari Roheline raamat

Tõlkinud Lauri Laanisto

Tule Kitsale tänavale Tartus!

EERI Lõuna-Eesti Ühenduse regulaarsed kokkusaamised toimuvad iga kuu esimesel esmaspäeval kell 18–20 Tartu kontoris, Kitsas 3, III korrus. Päevakorras: ülevaated valitud kogude tegevusest, muud jooksvad küsimused. Väljaspool seda aega toimuvatest kokkusaamistest teavitatakse Lõuna listi kaudu.

Tule!

Järgmised Tallinna roheliste kokkusaamised toimuvad teisipäeviti, 19. veebruaril kell 18–20 ja 4. märtsil kell 18–20 Von Krahli teatri proovisaalis aadressil Tallinn, Rataskaevu 10, II korrus. Oodatud on kõik, kes tahavad tulla. Kohtumiseni!

Täpsem info: Tiiu Arro, 56 678 740.

Erakonna Eestimaa Rohelised

juhatuse koosoleku protokoll 17.01.2008:

"Otsus 3. Asuda üldkogu ettevalmistamisele, toimub 26. aprillil.

Räägime programmist, kinnitame põhikirjamuudatused, majandusaruande ja kogud/organid meie juhatuses."

Täpsem info järgmises Kortslehes.

Kuidas Kortslehte tellida? Kuidas Kortslehte mitte tellida?

Et kõik huvilised Kortslehe olemasolust teada saaks, püüame edastada lehe võimaluste piires kõigile erakonnaliikmetele. Kelle e-posti aadressi teame, neile saadame Kortslehe sedakaudu. Kellel ei tea, neile läkitame lehe koju. Kui sa Kortslehte rohkem saada ei taha, anna palun sellest toimetusele teada aadressil kortsleht@kortsleht.ee, et me teaks su soovi arvesse võtta. Kirjuta ka siis, kui tahad tellida paberlehte. Praeguse seisuga on lehetegemise kulud 13 krooni numbri kohta.

Siiani pole Kortslehel muud sissetulekut kui lugejate ja tegijate annetused. Seepärast oleks armas, kui leiaksite võimaluse toetada Kortslehe trükkimist ja levi. Täname ette!

MTÜ Kortsleht konto number SEB Eesti Ühispangas: 10220074667016
Avaldame aruande annetustest ja kulutustest kord kuus Kortslehe veebilehel.

Kortslehe veebileht elab aadressil <http://www.kortsleht.ee>
Kortslehe postiaadress on Möldre tee 5–2, 10915 Tallinn